

Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 Увп I 7/10 (2008)
11.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Руже Урошевић, Зорице Китановић, Љиљане Максимовић и мр Зорана Релића, чланова већа, са судским саветником Вером Маринковић, као записничарем, одлучујући по захтеву Републике Србије - Министарства одбране – Војно грађевински центар Б. из Б., ..., кога заступа Дирекција за имовинско-правне послове Министарства одбране Републике Србије из Б., Улица ..., за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Београду У. бр. 2101/07 од 26.11.2007. године, са противном странком Љ.Р. из Б., коју заступа С.Н., адвокат из Б., Улица ..., у предмету стамбеном, у нејавној седници већа одржаној дана 11.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев **СЕ УВАЖАВА** и **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Окружног суда у Београду У. број 2101/07 од 26.11.2007. године, тако што се тужба **УВАЖАВА** И **ПОНИШТАВА** решење Секретаријата за имовинско-правне послове и грађевинску инспекцију – Сектор за управно-правне послове – Одељења за управно-правне послове, ... број ... од .... године.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба тужиоца, овде подносиоца захтева, поднета против решења Секретаријата за имовинско-правне послове и грађевинску инспекцију – Сектора за управно-правне послове – Одељења за управно-правне послове, којим је поништено решење Одељења за имовинско-правне и стамбене послове Општинске управе Градске општине С.В. у Б., број: ... од ... године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Наведеним првостепеним решењем, ставом првим диспозитива, утврђено је да Љ.Р. без законског основа користи стан број ..., на ... спрату зграде у Улици ..., у Б., кат. парц. ..., К.о.Б.-..., а

ставом другим диспозитива наложено је ЈР да се у року од 3 дана од дана пријема овог решења исели и од свих лица и ствари испразни стан број 85, на XIV спрату зграде у Улици .... број ... у Б, под претњом принудног извршења. Ставом трећим диспозитива одређено је да трошкове принудног извршења сноси извршеник, а ставом четвртим диспозитива одређено је да жалба не одлаже извршење решења.

Захтев за ванредно преиспитивање побијане пресуде подносилац захтева поднео је Врховном суду Србије 11.01.2008. године, због повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права. Наводи да су нејасни и неосновани наводи суда да је спорна активна легитимација Републике Србије - Министарства одбране - Војнограђевински центар Б. из Б. за подношење захтева за иселење ЈР из стана који припада Савезној Републици Југославији, јер је општепозната чињеница да је државна заједница Србија и Црна Гора престала да постоји а околност да није донет Закон о имовини државне заједнице Србија и Црна Гора који је предвиђен Законом за спровођење Уставне повеље не може ни у ком случају да утиче на околност да у тренутним условима Министарство одбране штити и заступа интересе имовине на којој је уписано као корисник. Такође, истиче да Министарство одбране представља орган Републике Србије а на имовину на којој је као корисник уписано Министарство одбране Републике Србије, примењују се одредбе Закона о средствима у својини Републике Србије ("Службени гласник РС", број 53/95... 101/05). Предлаже да суд захтев уважи и преиначи побијану пресуду тако што ће тужбу тужиоца уважити и оспорено решење поништити.

Противна странка Ј.Р из Б., суду није доставила одговор на захтев, и ако је суд 03.07.2010. године доставио захтев пуномоћнику тужиље, адвокату СН на одговор.

Тужени орган је у одговору на поднети захтев, предложио да суд исти одбије, као неоснован.

Испитујући законитост побијане пресуде у границама захтева за ванредно преиспитивање, а на основу одредбе чл. 48. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), који се, према одредби чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09), има применити у овом случају, Управни суд, који је, сагласно одредби чл. 29. ст. 1., у вези чл. 90. ст. 1. и чл. 98. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" бр. 116/08 и 104/09), 01.01.2010. године преузео нерешене

предмете Врховног суда Србије по захтевима за ванредно преиспитивање поднетим до 31.12.2009. године, је, оценом навода захтева, одговора на захтев и списка предмета, нашао да је захтев основан.

Из списка предмета произлази да је првостепени орган, поступајући по захтеву Републике Србије, Министарства одбране – Војнограђевински центар Б., кога заступа Дирекције за имовинско-правне послове за исељење ЛР из стана број ..., на ... спрату зграде у Улици ... , ... у Б, донео првостепено решење од ... године, којим је утврдио да ЛР наведени стан користи без законског основа, због чега је наложено њено исељење са свим лицима и стварима у року од три дана од дана пријема решења, јер је у поступку који је претходио доношењу овог решења утврдио да Л.Р. нема законски основ за коришћење овог стана, оцењујући да закључак Министарства одбране – Управе за кадрове ... број ... од ... године, на који се позива не представља основ за коришћење стана. Ово са разлога што јој је овим закључком само утврђено право на доделу стамбеног зајма за куповину куће или стана, а не на проширење стана број 84 чији је власник, на стан број 85. Првостепени орган је закључио да је подносилац захтева правни следбеник земљишно-књижног власника стана (држава СФРЈ, Савезни секретаријат народне одбране), јер је на основу дописа Дирекције за имовинско-правне послове Министарства одбране Републике Србије број ... од .... године и на основу Уредбе Владе о положају појединих институција бивше државне заједнице Србија и Црна Гора и Служби Савета министара ("Службени гласник РС", бр. 46/06) и Одлуке Народне скупштине Републике Србије о обавезама државних органа Републике Србије, као следбеника државне заједнице Србија и Црна Гора ("Службени гласник РС", бр. 48/06), утврдио да је правни следбеник Савезног секретаријата народне одбране СФРЈ, Министарство одбране Републике Србије, због чега је оценио да подносилац захтева има правни интерес за подношење захтева за исељење ЛР из предметног стана, који именована користи без законског основа.

Поступајући по жалби Л.Р. тужени орган је поништио првостепено решење од .... године и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, јер је оценио да првостепени орган није на несумњив начин утврдио чињенице и околности од значаја за оцену постојања правног интереса Републике Србије - Министарства одбране – Војнограђевинског центар Б из Б., за подношење захтева за исељење Ритић Љиљане из спорног стана у смислу одредбе члана 5. Закона

о становању ("Службени гласник РС", бр. 50/92), с обзиром да подносилац захтева у току поступка, а ни уз жалбу није пружио веродостојан доказ о власништву, односно праву располагања на предметном стану, као лице овлашћено за подношење захтева за иселење.

Окружни суд у Београду побијаном пресудом одбио је тужбу тужиоца Републике Србије - Министарства одбране - Војнограђевински центар Б. из Б, овде подносиоца захтева, налазећи да је правилно тужени орган утврдио да тужилац нема активну легитимацију за подношење захтева за иселење ЛР из стана на коме је као носилац права располагања уписана држава СФРЈ – Савезни секретаријата за народну одбрану. Ово са разлога што није донет Закон о имовини државне заједнице Србија и Црна Гора, па се не може утврдити шта од имовине бивше СРЈ представља имовину државне заједнице која је потребна за рад институција државне заједнице, а која имовина припада Републици Србији, као државни чланици, а одредбом члана 59. ст. 1. и 2. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора ("Службени лист Србије и Црне Горе", број 1/03), прописано да се имовина Савезне Републике Југославије потребна за рад институција Србија и Црне Гора сматра имовином Србије и Црне Горе, као и имовина СРЈ у иностранству, а ставом 3. истог члана Уставне повеље, прописано је да је имовина Савезне Републике Југославије на територији држава чланица имовина држава чланица на територијалном принципу. Због наведеног је Окружни суд у Београду оценио да је решење туженог органа на закону засновано, јер од ове чињенице зависи и активна легитимација тужиоца за покреање поступка за иселење лица из станова чији је власник бивша СРЈ.

По оцени Управног суда, основано се захтевом за ванредно преиспитивање указује да је доношењем побијане пресуде учињена повреда материјалног права која је од утицаја на решење ове управне ствари. Наиме, не могу се прихватити разлози из побијане пресуде Окружног суда у Београду од 26.11.2007. године, о томе да се због недоношења Закона о имовини државне заједнице Србија и Црна Гора не може утврдити шта од имовине бивше СРЈ представља имовину државне заједнице која је потребна за рад институција државне заједнице а шта припада Републици Србији, као државни чланици. Ово из разлога што је одредбом чл. 59. ст. 1. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, прописано да се имовина Савезне Републике Југославије потребна за рад институција Србија и Црна Гора

сматра имовином Србије и Црне Горе, а ставом 3. истог члана Уставне повеље, прописано је да је имовина Савезне Републике Југославије на територији држава чланица имовина држава чланица по територијалном принципу.

Како је напред наведеним одредбама Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, на које одредбе се у образложењу побијане пресуде позива и Окружни суд у Београду прописано да је имовина Савезне Републике Југославије на територији држава чланица имовина држава чланица по територијалном принципу, при чему је, у проведеном поступку утврђено, на основу извода из земљишних књига да је на двособном стану број ... на ... спрату зграде у Улици ... , ... у Б., уписана држава СФРЈ – Савезни секретаријат за народну одбрану, чији је правни следбеник Република Србија-Министарство одбране Републике Србије, то је, по оцени суда, побијаном пресудом повређен закон на штету подносиоца захтева. Полазећи од чињенице да се ради о имовини која се налази на територији Републике Србије, која представља стан – као посебан део стамбене зграде, намењен за колективно становање, у којој ЈР већ користи откупљени стан број ..., у својству власника, а имајући у виду цитиране одредбе Уставне повеље очито се не ради о имовини која је потребна за рад институције Србије и Црне Горе у смислу одредбе члана 59. став 1. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора. Из наведеног разлога, суд сматра да подносилац захтева који је правни следбеник државе СФРЈ-ССНО, има правни интерес, односно активну легитимацију за подношење захтева из члана 5. Закона о становању.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе члана 49. став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” број 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда изнете у пресуди обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 11.11.2010. године, 7 Увп. I 7/10 (2008)

Записничар
Вера Маринковић, с.р.

Председник већа – судија
Душанка Марјановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КО